

РЕШЕНИЕ

№ 2097

гр. София, 29.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 21.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **12866** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

Адвокат – пълномощник на А. Д. К. е оспорил с жалба, вх. № 45540/31.12.2021 г. издадената от ВПД „директор“ на Регионална дирекция „Гранична Полиция – Аерогари“ ЗАПОВЕД № 4064з-1208/29.11.2021 г., с която на жалбоподателя – полицейски инспектор в 01 Група на ГКПП „Аерогара – С.“ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от една година.

Адвокатът - пълномощник: поддържа жалбата; не ангажира доказателства, извън съдържащите се в административната преписка; претендира възстановяване на разноски за делото, съгласно списък; представена е и писмена защита.

Ответникът, посредством юрисконсулт: оспорва жалбата, със становище, че дисциплинарната отговорност е ангажирана законосъобразно; представя заповед за компетентност на дисциплинарнонаказващия орган; заявява желание за юрисконсултско възнаграждение е възразява за прекомерност на адвокатското.

Доказателствата, представени изцяло от ответника и приобщени по делото без оспорване от страна на жалбоподателя, дават основание на Съда да приеме следното, по същество.

Жалбата е процесуално допустима и основателна, но мотивите за този извод се различават от тези на жалбоподателя.

С обжалваната Заповед № 4064з-1208/29.11.2021 г. (л. 8 от делото), според текста на

същата, на жалбоподателя – полицейски инспектор в 01 Група на ГКПП-Аерогара – С. е наложено дисциплинарно наказание „порицание”, за срок от една година, за две отделни дисциплинарни нарушения, изразяващи се в това, че: „на 27.04.2021 г., в качеството на ВПД „началник“ 02 група на ГКПП - Аерогара С., по време на изпълнение на служебните си задължения е извършил нарушения на служебната дисциплина, както следва: 1. „след като е уведомен от младши експерт В. С. - командир на отделение в ГКПП Аерогара - С. за това, че българският гражданин Е. В. е представила за гранична проверка неистинска нотариално заверена декларация, не е създал организация за предприемане на действия по задържане на лицето“; 2. „след като разпоредил на младши експерт С. да изготви първоначално съобщение до ОДЦ – ГД „ГП“ за установеното закононарушение от Е. В., не е осъществил контрол над подчинената му младши експерт С., за изпълнение на разпореждането. Двете деяния, осъществени, посредством бездействие са квалифицирани съответно, като: неизпълнение на задължения по длъжностна характеристика за длъжността „началник на група в ГКПП“, а именно: А/ „ръководи личния състав на групата по пропускателната дейност на ГКПП и отговаря за дейността на ГКПП в отсъствието на началника и неговия заместник“; „непрекъснато изучава оперативната обстановка в зоната за граничен контрол, своевременно реагира и взема решение при настъпили изменения, информира началника на ГКПП и неговия заместник“ - нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР („неизпълнение на служебни задължения“), съставомерно на чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. първо с.з.; Б/ нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР („неизпълнение на служебни задължения“), съставомерно на чл. 200, ал. 1, т. 6 с.з. („неупражняване на контрол над подчинени“).

Установяват се от заповедта и от писмените доказателства следните обстоятелства и факти, които Съдът систематизира в хронологичен ред и логическа последователност, по следния начин.

Жалбоподателят А. Д. К. е изпълнявал към 27.04.2021 г. временно служебни задължения като началник на 02 група в ГКПП – Аерогара – С.. Около 14 часа на същата дата, извършвайки гранична проверка на пътници, на излизане от Република България с полет FR9968 за Л. младши инспектор С. М. се усъмнил в истинността на представена от Е. И. В. декларация - съгласие от другия родител, за пътуване на непълнолетния ѝ син. Е. В. е насочена към младши експерт В. С., която е докладвала за случая на прекия си ръководител - жалбоподателят А. К.. Той ѝ разпоредил да сваля от полет лицата, поради липса на оригинал на декларацията, както и да се свърже с нотариус В. П., която, според представената от Е. В. декларация следва да е удостоверила истинността на положените в документа подписи. Около 14, 30 часа младши експерт С. провела телефонен разговор с нотариус П., като заявила, че пред нея не е изготвян подобен документ. В 14, 35 часа младши експерт С. уведомила старши инспектор К. за проведения разговор с нотариус П.. Счетено е от наказващия административен орган, че около 15 часа старши инспектор К. „е разполагал с достатъчно информация по случая и е имал достатъчно данни за извършено престъпление от страна на Е. В.“, поради което „е следвало да даде ясни и точни указания на младши експерт С., да упражни полицейските си правомощия по чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР“, т.е. – да задържи лицето. Вместо това, без да е налице заповед за задържане, от момента на окончателното установяване на деянието от Е. В. (около 15, 00 часа), до 17, 07 часа правото на свободно придвижване на лицата е било

ограничено, като са принудени да останат на пейка пред помещението за временно задържане на лица, на Терминал 2, Летище – С.. Наказващият орган е счел също, че задължението за незабавно докладване, при предотвратени опити за незаконни гранични преминавания, чрез използване на неистински, преправен, преотстъпен или неправомерно издаден документ за пътуване е било на старши инспектор А. К., който е следвало да разпорежи на младши експерт В. С. да изготви първоначалното съобщение. Това задължение, според ответника произтича от Заповед № 3282з-2477/27.07.2018 г. на директора на ГД „ГП“, с която е регламентиран обменът на информация между звената за оперативно дежурство и Заповед № 4064з-1172/16.08.2018 г., според т. 2.15 от която, при предотвратени опити за незаконни гранични преминавания през ГКПП незабавно се докладва. Той обаче, след като е издал такова разпореждане, не е упражнил контрол по изпълнение на разпореденото. В резултат от неосъществения контрол над подчинената му, първоначалното съобщение е подписано от него и изпратено в ОДЦ на ГД „ГП“ и ОДЦ на РД „ГП – Аерогари“, едва в 16. 28 часа, тоест два часа след като К. е имал данни, че Е. В. прави опит за незаконно преминаване през ГКПП - Аерогара С. на непълнолетния ѝ син.

Проведено е дисциплинарно производство, резултатите от което са обобщени в справка от 26.10.2021 г. (л. 14 от делото), подписана от шестчленна комисия. На 04.11.2021 г. жалбоподателят К. е написал саморъчно, че се е запознал със справката и с всички материали от проверката. С оспорваната заповед ответникът се е позовал на тази справка и изцяло е споделил изложените в нея факти, заключения и предложения. На 04.11.2021 г. А. касов е получил фото – копия на всички материали (протокол на л. 31). С покана от 10.11.2021 г. (л. 27) на инспектор Ал. К., от страна на дисциплинарна наказващия орган е дадена възможност да даде писмени обяснения, в срок от 24 часа след връчване на поканата, на 12.11.2021 г. С протокол от 15.11.2021 г. (л. 28) е констатирано, че К. не е депозирал в деловодството писмени обяснения. Такива обяснения (възражение) не е дал и във връзка с обобщената справка

Съдът приема за доказани от страна на ответника изложените по – горе факти, който, в условията на насрещно доказване не бяха опровергани от жалбоподателя.

С оглед описаните факти и обстоятелства, доказателствата и възраженията на жалбоподателя, Съдът дължи да отговори на въпросите: извършено ли е (виновно) от страна на А. Д. К., в качеството на ВПД „началник“ 02 група на ГКПП - Аерогара С. вмененото му нарушение на служебната дисциплина; материално и процесуално законосъобразно ли е ангажираната дисциплинарната отговорност.

Каза се по – горе, че бездействието е обосновано с:

1. несъздаване „организация за предприемане на действия по задържане на лицето Е. В. “, след уведомяване от младши експерт В. С. - командир на отделение.
2. „след разпореждане на младши експерт С. да изготви първоначално съобщение до ОДЦ – ГД „ГП“, не осъществил контрол над подчинената му, за изпълнение на разпореждането, като самото съобщение било изпратено „едва в 16, 28 часа, тоест - два часа след като К. е имал данни, че Е. В. прави опит за незаконно преминаване. Двете деяния са квалифицирани съответно, като: неизпълнение на задължения по длъжностна характеристика за длъжността „началник на група в ГКПП“, а именно: А/ „ръководи личния състав на групата по пропускателната дейност на ГКПП и отговаря за дейността на ГКПП в отсъствието на началника и неговия заместник“; „непрекъснато изучава оперативната обстановка в зоната за граничен контрол,

своевременно реагира и взема решение при настъпили изменения, информира началника на ГКПП и неговия заместник“ - нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР („неизпълнение на служебни задължения“), съставомерно на чл. 200, ал. 1, т. 11, предл. първо с.з.; Б/ нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР („неизпълнение на служебни задължения“), съставомерно на чл. 200, ал. 1, т. 6 с.з. („неупражняване на контрол над подчинени“).

Неизпълнението на служебни задължения по т. 1 от обвинението (несъздаване „организация за предприемане на действия по задържане на лицето Е. В.“, след уведомяване от младши експерт В. С.) предполага изпълнение на такива, определени със съответната длъжностна характеристика – в случая: „ръководи личния състав на групата по пропускателната дейност на ГКПП и отговаря за дейността на ГКПП в отсъствието на началника и неговия заместник“; „непрекъснато изучава оперативната обстановка в зоната за граничен контрол, своевременно реагира и взема решение при настъпили изменения, информира началника на ГКПП и неговия заместник“. От текста на заповедта (мотиви и диспозитив) не става ясно: каква организация е длъжал да създаде инспектор К., за да може младши експерт В. С. да упражни правомощието си по чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР, респ. – защо той е длъжал изрично да разпорежи на С. задържане на лицето, след като тя е притежавала компетентност сама да вземе такова решение, съответно, при колебание от нейна страна да се допита до инспектор К.; как несъздаването на организация за задържане на лицето се съотнася към задължението му по длъжностна характеристика, да „ръководи личния състав на групата по пропускателната дейност на ГКПП и да отговаря за дейността на ГКПП“, т.е., дали ръководенето означава и изземване оперативната самостоятелност на служителите, с каквато несъмнено разполагат. Липсата на ясно, конкретно и недаващо основание за многозначно тълкуване дисциплинарно обвинение представлява съществено нарушаване правото на държавния служител да се защити. Този дефицит нарушава и изискването за форма на заповедта (арг. чл. 210, ал.1 ЗМВР), за задължително посочване на: разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание. Това изискване следва да бъде разбирано като формулиране на дисциплинарно обвинение по начин, съответстващ от обективна и от субективна страна на деянието и на материалноправната норма, която го определя като дисциплинарно нарушение.

Дисциплинарното обвинение по т. 2 (не осъществил контрол над подчинената му, за изпълнение на разпореждането за изготвяне на съобщение), според настоящия съдебен състав е несъставомерно, по отношение нормата на чл. 200, ал. 1, т. 6 ЗМВР. Съдът счита, че след като е издал устно разпореждане за изготвяне (изпращане) на съобщение, отговорността за изпълнението е била върху младши експерт В. С., за която вече се каза да е разполагала с оперативна самостоятелност, за да може да решава сама, какви, свързани със службата ѝ действия да предприеме. Хипотезата за „неупражняване на контрол над подчинени“ (чл. 200, ал. 1, т. 6 ЗМВР), за която се налага „порицание“ е приложима тогава, когато административен ръководител е осъществявал системно (трайно) длъжността си по начин, довел до лошо изпълнение като цяло, на функциите на самата структура.

В заключение, предвид изложените мотиви издадената от ВПД „директор“ на Регионална дирекция „Гранична Полиция – Аерогари“ Заповед №

4064з-1208/29.11.2021 г. представлява незаконосъобразен индивидуален административен акт, понеже е издадена при наличие на съществено нарушаване на административнопроизводствените правила (чл. 146, т.т. 3, 4 АПК).

Този изход на спора определя като основателна по принцип (чл. 143, ал. 1 АПК) претенцията на жалбоподателя за възстановяване разноските за водене на делото (списък на л. 191). Като съобразява съвременно направеното от ответника възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК, сравнително невисоката степен на фактическа и правна сложност на казуса, както и разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, Съдът приема да редуцира адвокатското възнаграждение на 600 лева. Така ответникът дължи да възстанови на жалбоподателя разноските за водене на делото, в общ размер на 610 лева.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 143, ал. 1 АПК, чл. 211, изр. трето ЗМВР, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата, вх. № 45540/31.12.2021 г. от А. Д. К. издадената от ВПД „директор“ на Регионална дирекция „Гранична Полиция – Аерогари“ ЗАПОВЕД № 4064з-1208/29.11.2021 г.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична Полиция“ – МВР да възстанови на А. Д. К. – ЕГН: [ЕГН] разноските за водене на делото и възнаграждението за един адвокат, в размер на общо 610 лв. (шестстотин и десет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: